

Ajuntaments i macroprostíbuls. Quins instruments té l'administració local?

Els macroprostíbuls i les activitats que generen no estan prohibits i es beneficien del buit legal que existeix en relació a ells. Per a poder funcionar necessiten llicència municipal específica, que obtenen acreditant el compliment del decret i la normativa en matèria d'espectacles. La polèmica sobre la instal·lació i obertura de macroprostíbuls en determinats municipis ha reobert un debat sobre els instruments que tenen els ajuntaments per restringir-los i la seva eficàcia.

Actualment, només el decret 217/2002 d'1 d'agost regula els locals de pública concurrència on s'exerceix la prostitució. Aquest decret desenvolupa la Llei 10/90, derogada per l'actual Llei 11/2009, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives. Aquest és l'únic recurs legal, promogut pel Govern de la Generalitat. En un principi el decret es va aprovar "amb l'objectiu d'elaborar les propostes necessàries per aportar un major grau de transparència i control" i coordinar les mesures necessàries per regular l'exercici de la prostitució i desincentivar aquesta activitat.

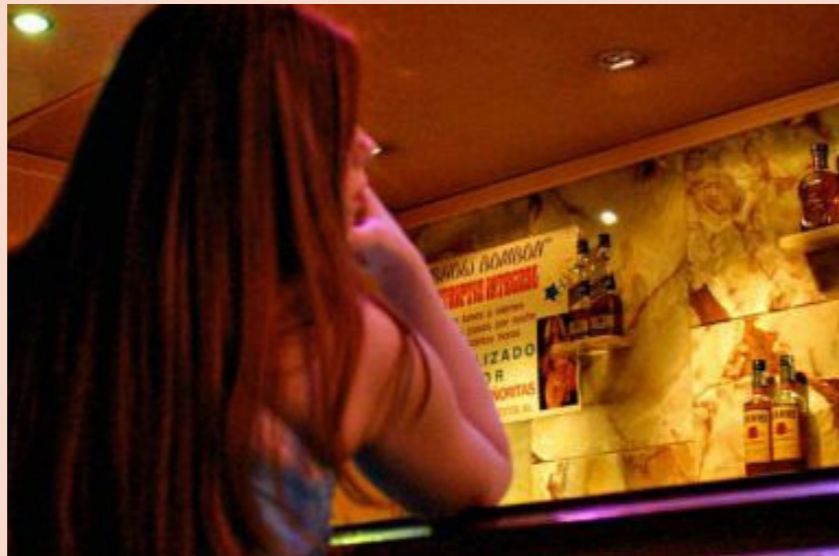
El decret, segons l'ACM, fixa unes definicions i normes "certament mínimes", ja que es remet a un posterior desenvolupament d'una ordenança tipus el 2003 per part de la Generalitat. Aquesta ordenança s'havia d'aprovar pels ajuntaments en el termini de sis mesos des de l'aprovació del decret.

En concret, es remet a ordenança (o normativa urbanística) els requisits i les condicions que han de reunir els locals de pública concurrència on s'exerceix la prostitució, així com els reservats annexos on es presten serveis de naturalesa sexual. Aquest decret no afecta als domicilis particulars on es practica la prostitució. Però, deixa ben clar que la llicència d'aquests establiments és municipal.

El decret estableix que la ubicació de macroprostíbuls no sigui pròxima a centres docents o locals de lleure on hi assisteixin menors d'edat i estableix unes distàncies mínimes. Aquests requisits són establerts pels ajuntaments a través de les seves ordenances.

La manca d'un marc normatiu clar ha generat multitud de situacions confuses per als ajuntaments. Actualment, el departa-

ment d'Interior, a través de la Direcció General de Joc i Espectacles, està preparant el decret d'aplicació de la Llei 11/2009. El Projecte és una translació més o menys actualitzada del Decret 217/2002 als nostres dies (en lloc de "serveis" es parla "d'activitats" de naturalesa sexual), recollint bàsicament les mateixes regulacions (prohibicions, control d'accés, serveis de vigilància, horaris, assegurança...).

Segons els Serveis Jurídics "el marc jurídic actual seria molt més clar si els ajuntaments haguessin aprovat les ordenances a què es refereix el decret". "Tot i l'absència de les ordenances, aquest decret determina una competència municipal indubtable en l'ordenació i l'autorització dels locals". I pel què fa a la regulació que s'està preparant, des de l'ACM, es considera que "no

aporta grans novetats sobre la qüestió si es compara amb el decret existent".

També cal destacar que la inspecció i vigilància dels locals regulats pel decret correspon a la policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, d'acord amb les competències concretes per la Llei 11/2009, tot i que els municipis les poden prestar si ho desitgen.

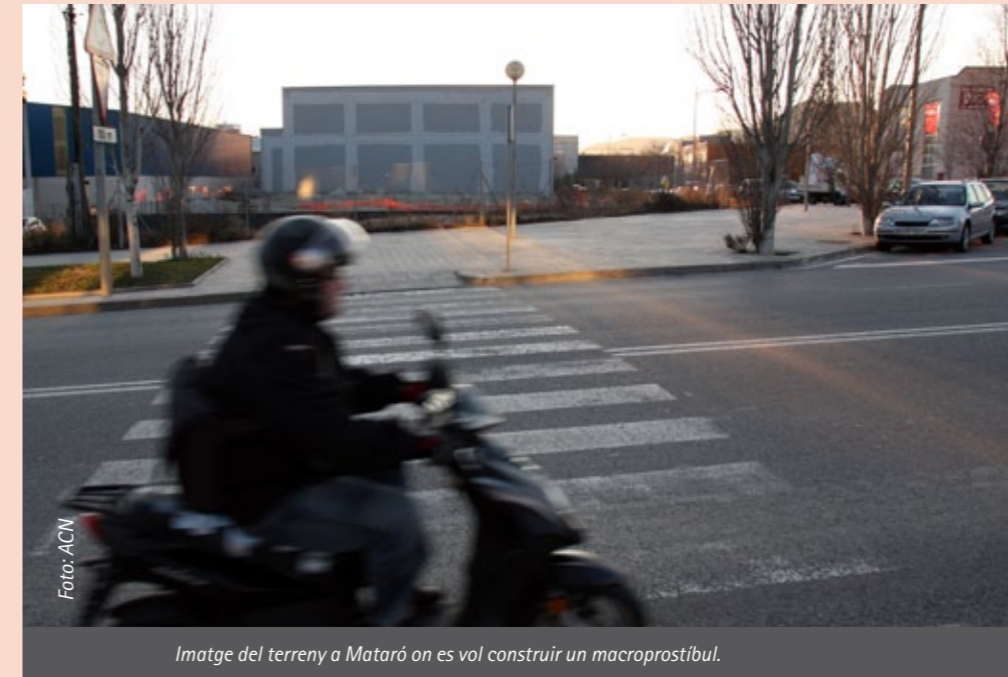
nar la instal·lació d'un macroprostíbul. El president de l'ACM, Salvador Esteve, afirma que "actualment, els ajuntaments no tenen dret a veto" davant les peticions d'obertura d'aquest tipus de locals. Esteve lamenta que "les queixes seran per als ajuntaments i no per a la Generalitat". Per aquest motiu, demana que les administracions locals tinguin més instruments legals i "l'última paraula" per decidir si volen o no permetre l'obertura d'un local dedicat a la prostitució. El president de l'ACM, com molts alcaldes, reclama més compromís per part del Govern català.

La Conselleria d'Interior ha mantingut una actitud ambigua durant tota la polèmica, aduint que els municipis ja disposen d'instruments legals suficients. Els ajuntaments s'han sentit desamparats.

L'origen de la polèmica

A la capital del Maresme s'hi volen instal·lar dos macroprostíbuls amb un total de 80 habitacions. Mentre que a La Jonquera ja s'està construint un local de 100 habitacions i un aforament de quasi 600 persones, després que una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya hagi obligat al consistori a concedir la llicència d'activitat. L'ajuntament de Mataró, com la majoria de municipis, poden disposar d'ordenances restrictives, però no impedir radicalment els macroprostíbuls, que s'emparen en resolucions judicials i en la directiva europea de lliure prestació de serveis per evitar la denegació de les llicències. Per aquest motiu, els ajuntaments reclamen una normativa que doni més seguretat jurídica. L'ACM i la FMC a través de la Comissió Municipalista de Catalunya van acordar una resolució on insten a la Generalitat a regular reglamentàriament els requisits i les condicions que han de complir els prostíbuls amb l'objectiu que els ajuntaments disposin d'un marc jurídic clar que els permeti limitar la proliferació d'establiments d'aquestes característiques, el seu tamany i la seva ubicació.

Joan Morcillo

Més autonomia municipal per decidir sobre macroprostíbuls

La recent polèmica sobre la instal·lació de dos macroprostíbuls a Mataró i un altre a La Jonquera ha reobert el debat sobre l'autonomia municipal. Aquests dos municipis han vist com no han pogut impedir la instal·lació d'aquests locals. Molts alcaldes i entitats municipalistes han reclamat llibertat de decisió dels ajuntaments en aquests casos i lleis que permetin frenar la instal·lació d'aquests locals. Critiquen que la Generalitat recorre a l'autonomia municipal per justificar-se, però no legisla clarament sobre la prostitució.

L'ACM ha defensat des d'un principi la necessitat que siguin els ajuntaments, i únicament ells, les administracions competents a l'hora de poder determi-